

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatele **Ing. M. S.**, zast. Mgr. Ladislavem Trpkošem, advokátem se sídlem v Hradci Králové, Sušilova 1337, za účasti **Finančního ředitelství v Hradci Králové**, se sídlem v Hradci Králové, Horova 17, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 4. 2005, č. j. 31 Ca 283/2004 – 18,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 4. 2005, č. j. 31 Ca 283/2004 – 18, byla odmítnuta jako opožděně podaná žaloba stěžovatele proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Hradci Králové (dále jen „finanční ředitelství“) ze dne 1. 7. 2003, č. j. 3396/150/2003-Stř., kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti exekučnímu příkazu Finančního úřadu v Hradci Králové ze dne 7. 5. 2003, č. j. 124935/03/228940/1040 na prodej nemovitostí podle ustanovení § 73 odst. 6 písm. d) zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Krajský soud v odůvodnění usnesení uvedl, že finanční ředitelství nepochybilo, pokud své rozhodnutí doručovalo pouze stěžovateli. Je tomu tak proto, že plná moc daňového poradce Ing. V. H., který stěžovatele v průběhu daňového řízení zastupoval, byla omezena jen na úkony v řízení vedeném před Finančním úřadem v Hradci Králové. Jelikož stěžovatel převzal rozhodnutí finančního ředitelství již dne 14. 7. 2003 a žalobu, kterou se domáhal přezkoumání tohoto rozhodnutí, podal osobně až dne 21. 12. 2004, postupoval krajský soud podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a žalobu pro opožděnost odmítl.

V kasační stížnosti podané v zákonné lhůtě stěžovatel z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. odmítl závěr krajského soudu, že podanou žalobu je nutno odmítnout pro její opožděnost. Stěžovatel poukázal na to, že oba správní orgány nařídily exekuci na jeho majetek přesto, že mu předtím řádně nedoručovaly písemnosti a zásadní rozhodnutí. Obrátil se proto se žalobou ke krajskému soudu, ale ani ten se nezabýval vážně otázkou doručování rozhodnutí, neboť jeho žalobu odmítl pro opožděnost, ačkoliv tomu tak nebylo. Stěžovatel namítal, že sice dne 14. 7. 2003 převzal písemnost od finančního ředitelství, jež byla datovaná dnem 1. 7. 2003, nešlo však o rozhodnutí ze dne 1. 7. 2003, č. j. 3396/150/2003-Stř., ale o písemnost, kde bylo pod značkou věc uvedeno: „Stížnost na jednání pracovníků FÚ v Hradci Králové - sdělení vedené pod Č. j. 3157/150/2003-Stř.“. Rozhodnutí finančního ředitelství ze dne 1. 7. 2003, č. j. 3396/150/2003-Stř., kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti exekučnímu příkazu Finančního úřadu v Hradci Králové ze dne 7. 5. 2003, č. j. 124935/03/228940/1040 na prodej nemovitostí, mu tedy nebylo doručeno v rozhodné době. Exekuční titul mu byl pak předán osobně na Finančním úřadu v Hradci Králové až v říjnu 2004 JUDr. A., zaměstnancem tohoto úřadu. Dne 14. 7. 2003 mu tedy nebylo doručeno rozhodnutí finančního ředitelství o jeho odvolání proti exekučnímu příkazu, ale vyrozumění o vyřízení stížnosti na jednání zaměstnanců Finančního úřadu v Hradci Králové. Tyto skutečnosti by měly vyplývat i ze správního spisu, kde se musí nacházet příslušné doručenky, jež se vztahují k doručování uvedených písemností. Proto navrhl, aby bylo napadené zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení. Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, protože má značné finanční potíže a v důsledku fakticky pokračující exekuce nemůže ani podnikat.

Finanční ředitelství v písemném vyjádření ke kasační stížnosti odkázalo na odůvodnění svého rozhodnutí a navrhlo, aby kasační stížnost byla pro nedůvodnost zamítnuta.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené usnesení v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti a přitom neshledal vady uvedené v odstavci 3, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Stěžovatel sice podal kasační stížnost s poukazem na § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., ale ve skutečnosti přichází v úvahu pouze důvod ve smyslu písm. e) citovaného ustanovení vzhledem k tomu, že žaloba byla odmítnuta. Ve skutečnosti také v souladu s posledně citovaným ustanovením, také stěžovatel namítal, že mu dne 14. 7. 2003 nebylo doručeno rozhodnutí finančního ředitelství o jeho odvolání proti exekučnímu příkazu, ale jen vyrozumění o vyřízení stížnosti na jednání zaměstnanců Finančního úřadu v Hradci Králové a dovozoval že se krajský soud se základní otázkou, a to doručením, vypořádal nedostatečně.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že rozhodnutí finančního ředitelství ze dne 1. 7. 2003, č. j. 3396/150/2003-Stř., kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti exekučnímu příkazu Finančního úřadu v Hradci Králové ze dne 7. 5. 2003, č. j. 124935/03/228940/1040 na prodej nemovitostí bylo doručeno stěžovateli do vlastních rukou dne 14. 7. 2003. Svědčí o tom doručenka s modrým pruhem (doporučeně do vlastních rukou), z níž je patrno, že stěžovatel jednak převzal dne 14. 7. 2003 zásilku č. j. 3396/150/2003-Stř. (po předchozím uložení dne 2. 7. 2003) od finančního ředitelství, tedy

stejného čísla jednacího jako rozhodnutí finančního ředitelství ze dne 1. 7. 2003 s odpovídající dobou dodání, resp. uložení dne 2. 7. 2003 po vydání tohoto rozhodnutí dne 1. 7. 2003 a jednak, že stěžovatel Ing. M. S. na adrese H. K., S. 762, převzetí této zásilky i podepsal. V této souvislosti je třeba připomenout ustanovení § 17 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění účinném v rozhodné době, podle jehož odstavce 2 se doručuje v bytě, provozovně, obchodní místnosti, kanceláři a nebo pracovním místě, kde se osoba, jíž má být doručeno, zdržuje (písemnosti určené daňovému poradci se doručují v jeho kanceláři a doručení mimo tyto místnosti je platné, nebylo-li přijetí odepřeno) a podle jehož odstavce 3, není-li místností uvedených v odstavci 2, může se doručit všude, kde doručovatel příjemce zastihne.

Není žádného důvodu opodstatněně pochybovat o autentičnosti podpisu stěžovatele, který je stejný jako jeho podpis na plné moci a jiných písemnostech. Jelikož tato doručenka má povahu veřejné listiny, potom účastník, který zpochybňuje správnost údajů uvedených na doručence, je povinen nabídnout soudu důkazy k prokázání těchto tvrzení. V této souvislosti nelze pominout ani v té době účinné ustanovení § 61 odst. 1 vyhlášky č. 28/2001 Sb., podle něhož, v případě poštovní zásilky a poštovního poukazu s adresou podle § 5 odst. 2, jejichž adresátem je fyzická osoba, držitel poštovní licence vydá poštovní zásilku nebo vyplatí poukázanou peněžní částku v místě určeném v adrese fyzické osobě, která způsobem podle § 67 odst. 1 prokáže, že je adresátem, a která převzetí poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky potvrdí svým podpisem. Stěžovatel žádný takový důkaz o nepodepsání doručenky nebo o nepřevzetí zásilky nenabídl, pouze tvrdil, že mu dne 14. 7. 2003 takové rozhodnutí nebylo doručeno a že v tento den mu bylo doručeno jen vyrozumění o vyřízení stížnosti na jednání zaměstnanců Finančního úřadu v Hradci Králové. Stěžovatelem uváděný dopis finančního ředitelství ze dne 1. 7. 2003, č. j. 3157/150/2003-Stř., tedy zcela jiného čísla jednacího než u shora uvedeného rozhodnutí o odvolání proti exekučnímu příkazu, jež se týká vyřízení stížnosti na jednání pracovníků Finančního úřadu v Hradci Králové, byl však doručen stěžovateli již dne 3. 7. 2003 a nikoliv dne 14. 7. 2003, jak tvrdí stěžovatel. Svědčí o tom doručenka s modrým pruhem (doporučeně do vlastních rukou), z níž je patrno, že stěžovatel jednak převzal dne 3. 7. 2005 zásilku č. j. 3157/150/2003-Stř. (po předchozím uložení dne 2. 7. 2005) a jednak, že stěžovatel na adrese Hradec Králové, Kladská 104, převzetí této zásilky i podepsal. Z uvedeného je tedy patrno, že se stěžovatel mýlí v datu doručení napadeného rozhodnutí finančního ředitelství ze dne 1. 7. 2003.

Nejvyšší správní soud má ze shora uvedeného ve shodě s krajským soudem za prokázané, že žalobou napadené rozhodnutí finančního ředitelství ze dne 1. 7. 2003, č. j. 3396/150/2003-Stř bylo doručeno stěžovateli do vlastních rukou dne 14. 7. 2003.

Podle ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

Jelikož v tomto případě bylo rozhodnutí finančního ředitelství ze dne 1. 7. 2003, č. j. 3396/150/2003-Stř. doručeno stěžovateli dne 14. 7. 2003, bylo třeba, aby proti němu podal žalobu nejpozději dne 15. 9. 2003. Stěžovatel však podal žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové osobně až dne 21. 12. 2004, tedy zjevně po uplynutí lhůty uvedené v ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s., jejíž zmeškání nelze prominout (§ 72 odst. 4 s. ř. s.).

Se zřetelem k opožděnému podání žaloby stěžovatelem proti předmětnému rozhodnutí finančního ředitelství pak krajský soud žalobu právem odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1

písm. b) s. ř. s., aniž by se zabýval vznesenými námitkami v žalobě, jež se týkaly doručování písemností v daňovém řízení.

Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst.1 s. ř. s. zamítl.

Nejvyšší správní soud již nerozhodoval o návrhu na odkladný účinek kasační stížnosti proto, že přednostně rozhodl ve věci.

O kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem bez jednání, protože mu takový postup umožňuje ustanovení § 109 odst.1 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 za použití ustanovení § 120 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto mu nevzniklo právo na náhradu nákladů řízení a finančnímu ředitelství žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. března 2006

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu